

angaende det sidste, om Tilskud til Havfiskeriet, nøjes med at sige, at dette store og vigtige Spørgsmaal, siden vi havde Forhandling med den højtærede Minister i Udvalget, er henvist til Behandling paa anden Maade og vil komme til særlig Behandling i et Folketingsudvalg. Jeg skal derfor ikke opholde Tingets Tid, hvad denne Sag angaar.

Det første Samraad angaar Fremme af erhvervsmæssig dansk Frugtavl. Til Finansudvalget er der i det sidste Aar, navnlig i den Tid, da jeg var Formand for Udvalget, rettet Henvendelser om at faa et Arbejde gjort til Fremme af den danske Frugtavl, saaledes at den enorme Indførsel af udenlandsk frisk Frugt kunde begrænses, eller, om muligt, helt ophøre. Jeg skal nævne en Henvendelse fra Lollands Frugtplantage, hvor man har opstillet et bestemt Program, der, tror jeg, jeg tør sige, har vakt Finansudvalgets udelte Interesse. Jeg kan nævne en Række andre Henvendelser fra Enkeltmænd og Institutioner. Jeg skal af Hensyn til Tiden ikke remse Navne op, men her kun fremhæve, som rigtigt er, at indenfor hele Finansudvalget er denne Sag mødt med den allerstørste Interesse. Det er en Sag, jeg mener Lovgivningsmagten bør tage sig af.

I 1922 havde vi en Rekordfrugthøst her i Landet. Der avledes saa meget Frugt, at en Del af den blev anvendt til Svineføde. Ikke desto mindre indførtes der for over 10 Mill. Kr. frisk Frugt her til Danmark, og tre Aar senere, i 1925, stiger Indførselen af frisk Frugt til en Værdi af 14 Mill. Kr. Og endda er ikke medregnet — det er klart, naar jeg bruger Udtrykket „frisk Frugt“ — de Mængder af tørrede, henkogte Frugter, der aarlig importeres til meget store Værdier.

Nu er det saa heldigt, at vi har et Forsøg i Gang her i Landet ved Statens Sindsygehospital ved Nykøbing Sjælland, et Forsøg, som viser til fulde, at denne Sag ikke blot fortjener Interesse, men virkelig Støtte til videre Fremme. Jeg tror, at det var paa Initiativ af en udmærket forstaaende Mand, som for Resten for nylig er død, Købmand Anders Larsen i Holbæk, at man, da det store Anlæg opførtes, ved dette store Hospital indrettede et Areal netop med det for Øje ikke blot at have et Forsøgssted for Frugtavl, men ogsaa for at give de Patienter, der havde Evne til at tage Del i Arbejdet, en sund og god Beskæftigelse. Som Følge deraf blev der lagt nogle og tyve Tønder Land ind til dette Hospital til Frugtplantager.

Det Resultat, der er kommet ud deraf, er langt over Forventning; Medlemmer af Finansudvalget, jeg selv og mange andre,

har set paa Forholdene deroppe, og ved vort Besøg er vi blevet aldeles imponerede. Jeg vil gerne i Tilslutning hertil med Formandens Tilladelse for at gøre Beskrivelsen saa kort som muligt citere, hvad en saa anset og anerkendt Mand som Planteskoleejer Dines Poulsen, Kvistgaard, siger om denne Forsøgsvirksomhed.

Han begynder med at sige: „Det har hidtil været den gængse Mening, at Frugtavl kun var rentabel paa gunstige Steder og da i Særdeleshed paa de sydlige Øer. — Der er nu imidlertid i Frugtplantagen ved Sindsygeanstalten Nykøbing Sj.“ — fortsætter han — „ført Bevis for, at Frugtavl — Æbler — selv paa ugunstig Plads kan være en god Forretning, idet den derværende tiaarige Frugtplantage i de to sidste Aar, naar Forrentning og Amortisation af Anlægskapital er fradraget, har givet et Nettooverskud paa ca. 900 Kr. pr. Td. Land. Plantagen er anlagt paa et stærkt kuperet Terræn uden overdrevent Læ, og Jorden er, særlig paa Bakkerne, stiv Lerjord; alt i alt ikke særlig gunstige Forhold. — Naar Resultatet alligevel er blevet saa udmærket, maa man naturligvis tilskrive Hr. Overgartner Hardy Hansen Æren; han har ført Beviset for, at Frugtavl kan forrente sig andre Steder end paa de sydlige Øer, og for, at Danmark, hvis Sagen gribes rigtig an, i Løbet af overskuelig Fremtid vil kunne frugttøde sig selv.“

Det er en Bedømmelse af en kyndig Mand, og jeg vil for øvrigt bede ærede Medlemmer, som kommer op paa disse Egne, benytte Lejligheden til at se denne Plantage, vel at mærke enten i Blomstrings-tiden eller i den Tid, da Frugten modnes. Og de vil ganske undskrive den Anerkendelse, jeg her har ønsket at fremsætte overfor Hr. Hardy Hansen om den paa-gældende Virksomhed.

Hvad jeg tilsigter med at tage Ordet i Forbindelse med dette Samraad, det er at rette en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister om at nedsætte et mindre Udvalg, et ganske snævert Udvalg af praktiske Folk til at forberede et Lovforslag om denne Sag. Vi har, vil Ministeren maaske sige, allerede Havebrugsforsøgsstationer, og vi har Havebrugskonsulenter. Ja, vel har vi det, men de har hele Tiden ingenting gjort i den Retning, som de mange, der har henvendt sig til Rigsdagen, ønsker, og det, jeg her forlanger — ja, undskyld, henstiller, forlange er et saa stærkt Ord, men Sagen ligger mig i Grunden saa stærkt paa Sinde, at jeg godt kan fastholde dette